

1) Sygn. akt IV U 261/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Małgorzata Nazarko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06 listopada 2018 roku w Ś.

odwołania **J. Ż.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...) z dnia 07.06.2017 roku

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. (...) z dnia 07.06.2017 roku w ten sposób, iż przyznaje powodowi J. Ż. prawo do jednorazowego odszkodowania i jego wypłaty z tytułu wypadku przy pracy z dnia 13.11.2015 roku i zasądza z tego tytułu od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. kwotę 1.618,00 zł (jeden tysiąc sześćset osiemnaście złotych), ponad już przyznany;

II. dalej idące odwołanie oddala;

III. koszty postępowania wzajemnie znosi.

UZASADNIENIE

Powód J. Ż. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 8 maja 2017 roku, wnosząc o zmianę decyzji poprzez przyznanie jednorazowego odszkodowania w wysokości wyższej niż ustalone 6% oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że ustalony uszczerbek jest zaniżony. Ostatecznie wniósł o ustalenie co najmniej 17% uszczerbku na zdrowiu powołując się na opinię biegłego sporządzoną w sprawie (...)

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powołano podstawę prawną decyzji podnosząc, iż Komisja lekarska ZUS ustaliła 6% uszczerbku na zdrowiu powoda w związku z wypadkiem przy pracy i przyznano adekwatne odszkodowanie.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

W dniu 13 listopada 2015 roku powód w czasie zatrudnienia na podstawie umowy o pracę uległ wypadkowi przy pracy.

Orzeczeniem Komisji lekarskiej ZUS z dnia 30 maja 2017 roku ustalono 6% uszczerbku na zdrowiu powoda spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 13 listopada 2015 roku.

Decyzją z dnia 7 czerwca 2017 roku przyznano powodowi prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 13 listopada 2015 roku w wysokości 4.854,00 zł co odpowiada 6% uszczerbkowi na zdrowiu.

Dowód: akta ZUS – w załączeniu;

U powoda rozpoznano stan po leczeniu operacyjnym zwknięcia stawu barkowo obojczykowego lewego i wtórnym przemieszczeniu obojczyka, stan po urazie skrętnym kręgosłupa szyjnego, zespół barku bolesnego w wywiadzie. Długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda na skutek wypadku wynosi 8 %. dolegliwości bólowe w stawie barkowym uzasadniają przyznanie uszczerbku w wysokości wyższej niż 6%, brak jest natomiast podstaw do orzeczenia 17% uszczerbku. w badaniu kręgosłupa szyjnego obecnie nie stwierdzono zaburzeń ruchomości.

Dowód: opinia biegłego ortopedy-traumatologa k. 50-52

W toku sprawy (...) biegły M. J. sporządził opinię, w której ustalił uszczerbek na zdrowiu powoda w wysokości 17 %.

Dowód : opinia ze sprawy (...)

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył, co następuje:

Odwwołanie częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. Zaś oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji.

Wysokości stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ustala się według załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym było, że zdarzenie mające miejsce w dniu 13 listopada 2015 roku stanowiło wypadek przy pracy według definicji wskazanej w art. 3 ust. 1 cytowanej ustawy. Spornym pozostawało w jakim zakresie wypadek ów spowodował uszczerbek na zdrowiu powoda.

Stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy w zakresie ustalenia uszczerbku na zdrowiu wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego sądowego. Pełne wyjaśnienie spornych okoliczności wymagało bowiem wiadomości specjalnych, jakimi Sąd nie dysponował. Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego - lekarza ortopedy-traumatologa oraz złożonych do akt sprawy dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego.

W toku postępowania sporządzono dwie opinie – biegłego chirurga D. R. i biegłego ortopedy-traumatologa S. G.. Orzekając w niniejszej sprawie Sąd oparł się na opinii biegłego ortopedy-traumatologa, gdyż jest ona bardziej wyczerpująca i wyjaśnia wszelkie wątpliwości dotyczące wysokości uszczerbku na zdrowiu powoda. Biegli wydają opinie, zaś Sąd dokonuje oceny tych opinii i opiera się na jednej z nich, lub żąda dodatkowych wyjaśnień. Wyjaśnienia

biegłej S. G. nie budziły wątpliwości Sądu. Zgodnie z art. 233 kpc sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego.

Jak wynika z opinii biegłego S. G. u powoda rozpoznano stan po leczeniu operacyjnym zwknięcia stawu barkowo obojczykowego lewego i wtórnym przemieszczeniu obojczyka, stan po urazie skrętnym kręgosłupa szyjnego, zespół barku bolesnego w wywiadzie; długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda na skutek wypadku wynosi 8 %. dolegliwości bólowe w stawie barkowym uzasadniają przyznanie uszczerbku w wysokości wyższej niż 6%, brak jest natomiast podstaw do orzeczenia 17% uszczerbku; w badaniu kręgosłupa szyjnego obecnie nie stwierdzono zaburzeń ruchomości.

Takie wnioski wskazane przez biegłego były podstawą oddalenia wniosku powoda o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego ortopedy-traumatologa.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do negowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłego. Tym bardziej, że wydane opinia zawiera pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające doznane u powoda urazy. Biegły sądowy obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego, zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłego opinii nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia powoda. Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywującą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005r., II CK 572/04, Lex nr 151656). Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Dlatego też Sąd podzielił dokonane w opinii ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia ustalając, iż powód wskutek wypadku przy pracy z dnia 13 listopada 2015 roku doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 8%.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego ortopedy-traumatologa, gdyż sporządzona przez biegłego S. G. była wyczerpująca. Biegły wskazał, że brak jest podstaw do ustalenia 17% uszczerbku na zdrowiu, o co wnosił powód powołując się na opinię biegłego M. J.. wskazać należy, że opinia biegłego M. J. została sporządzona w toku innego postępowania, którego ZUS nie był stroną.

Mając powyższe na uwadze oraz uwzględniając przyznane dotychczas powodowi odszkodowanie, jak również wysokość kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadków przy pracy lub choroby zawodowej, o których mowa w art. 12 i art. 14 ust. 1-4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym w okresie od dnia 1 kwietnia 2018 r. do dnia 31 marca 2019 r, tj. 854 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzeczono o zmianie zaskarżonej decyzji jak w punkcie I sentencji wyroku, zaś dalej idące odwołanie oddalono (punkt II wyroku).

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego znajduje oparcie w art. 100 k.p.c mając na uwadze wynik procesu i koszty poniesione przez strony.